

Çıkılmaz Sokak

– Nilufer Albayrak · 29 Nisan 2025

ÇIKMAZ SOKAK

Çıkılmaz sokaktayım azizim!
Sanki etrafımı, yıkılmış virane duvarlar sarmış.
Çıkış yolunu bulamıyorum.
İçinde yitirdiğim gençliğimin,
Soğuk ayaz geceleri...
Çıplak gülüşlerimin ardında,
Sarmaladığım yüreğim...
Bir garip çocuk ağlar yüreğimde.
Ben duyarım hıçkırıklarını.
Sonra yutkunurum boğazım düğüm düğüm...
Ah azizim!
Sana eserlerimi çizmek isterdim şimdi.
İçimdeki ölen garip çocuğun yaşama arzusunu...
Bu çıkılmaz sokak suskunluğumun adresi.
Sesimin yorgunluğu...
Utangaç hallerim, itilmişliğim...
Başarısız olan yanlarım, kimsesizliğim...
Şu gördüğün yıkık virane duvarlar,
Bedenimin ihtiyarlığı...
Ah azizim sustum dedikçe, döküldüm..
Ağladıkça yeniden yeşerdim...
Ne yeşermeyi tutabildim,
Ne de yıkıklar arasında ezildim...
Araf gibi bir yer gönül viranem.
Elimi açsam uzatsam sonsuzluğa,
Biliyorum bir garip çocuğa uzanacak bir el var...

Sonra utanırım hayâsız gülüşlerimin ardından...

Sonra utanırım hayâsız gülüşlerimin ardından...